

द्वे सहस्रे गते त्रिंशदधिकं च शतत्रयम् ॥

इत्ययं कालः=२३३० संवदत्तेव । किंतु यः पुनः—

वर्षाणां द्वादशशती षष्टिः षड्भिश्च संयुता ।

भूभुजां कालसंख्यायां तद्द्वापश्चाशतो मता ॥

इत्ययं द्वापश्चाशतो राज्ञां कालः=१२६६ स च न संवदति । एतदुक्तं भवति—
यदि नाम प्रकृतोपयुक्ता सप्तर्षीणां गतिर्नोपलभ्यते, तर्हि तया युधिष्ठिरकालनिर्ण-
योऽशक्यः । अत्र सिद्धान्ततत्त्वविवेके कमलाकरभट्टाः ।

‘अद्यापि कैरपि नरैर्गतिरार्यवयै-

ईद्या न या च कथिता किल संहितासु ।

तत्काव्यमेव हि पुराणवदत्र तज्ज्ञा-

स्तेनैव तत्त्वविषयं गदितुं प्रवृत्ताः ॥”

(भगवद्. ३२)

इत्यादि निर्णयति । तथा सिद्धान्तदर्पणे चन्द्रशेखरसामन्तोऽपि—

‘सप्तर्षीणां ध्रुवः प्राग्भिर्नोक्तः संचारसंभवात् ।

तथाप्यनुभवात्तेषां व्यवस्था क्रियतेऽधुना ॥

पूर्वाग्रं शकटाकारमुदक्स्थमुडुसप्तकम् ।

सप्तर्षिमण्डलं प्रोक्तं व्यक्तं विश्वनमस्कृतम् ॥

तत्पूर्वोन्नतरेखाग्रे मरीचिः पश्चिमे ततः ।

वसिष्ठोऽरुन्धतीयुक्तस्तत्पश्चादङ्गिराः स्थितः ॥

तत्पश्चाच्चतुरस्रस्य शम्भुदिश्यत्रिरस्य तु ।

पुलस्त्यो दक्षिणे तस्य पश्चिमे पुलहः स्थितः ॥

क्रतुस्तदुत्तरस्थानस्तत्रोक्तौ पुलहक्रतू ।

ध्रुवसूत्रेण यल्लग्नौ तद्वक्षस्या महर्षयः ॥

कथ्यन्ते सांप्रतं (४९७०)सिंहे भूभुजां(२१)शान्तगौ हि तौ ।

कालांशैर्विश्वकैः १३ प्राच्यां पुलस्त्यो वर्तते ततः ॥

ततस्तैः सायकै (५) रत्रिरङ्गिरा नवभि(९)स्ततः ॥

ततोऽष्टाभि(८)र्वसिष्ठोऽस्मान्मरीचिर्वर्ततेऽष्टभिः(८) ॥’

इत्येवमादि सविशेषमुक्तान्ते—

‘प्रत्यब्दं प्रागतिः प्रोक्ता पुराणैरष्टल्लिप्तिकाः ।

तेषां नो निश्चिता पूर्वानुभवादर्थानामया ॥’

इत्युपसमहार्षात् । एतेन सप्तर्षिचाराभावात् ६५३ एतावत्कलिगतज्ञानं तदानीं
राजतरङ्गिणीभ्रममूलकमेव । ततो हि कलेः २५ वर्षानन्तर्यमिव ६५३ वर्षानन्त-
र्यमपि प्रकृतानुपयुक्तमेव तत एव सप्तर्षिसंवत् (लौकिकाब्दः) इव कलि-
युगसंवत् (युधिष्ठिराब्दः=भारताहवाब्दः) इत्येवं कल्पनमपि श्लथप्रमेयकमेव ।
न हि ३१७९-२५२६=६५३ एतावतान्तरेण धार्तराष्ट्रपाण्डवसत्ताकालस्य, वा
भारतसंग्रामस्य, वा युधिष्ठिरसाम्राज्यस्य, वा सप्तर्षिसमानाकलनस्य सशुनकद्रौपदीकस्य
युधिष्ठिरादेः पञ्चपाण्डवस्य महाप्रस्थानयात्रायाश्चोल्लेखः प्राप्यते । तस्मात्—